

Беручи до уваги кризу в Україні у зв'язку з військовою агресією Росії, нестійкою економічною ситуацією значна частина населення країни не має змоги купувати якісні продукти харчування для забезпечення активного і здорового життя, тому більшість віддає перевагу більш дешевим продуктам.

У найкоротші терміни необхідно створити нові механізми забезпечення доступності найнеобхідніших, соціальних продуктів харчування та підтримки найменш забезпечених верств населення з метою підтримки належного рівня продовольчої безпеки України.

Інформаційні джерела :

1. Про продовольчу безпеку України. Проект вноситься народними депутатами України М. М. Рудьковським, М. Є. Мельником від 22 грудня 2011 р. № 4227-VI. ВВР України. 2011. 15 с.

2. Ульянченко А.В., Прозорова Н.В. Продовольча безпека – основа національної безпеки держави. URL: http://congressworld.com.ua/blog_article.php?id=5 (дата звернення: 21.03.2019).

ОСОБЛИВОСТІ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ РИНКУ ЗЕРНА В УКРАЇНІ

**Маєвський О.В., здобувач вищої освіти
Миколаївський національний аграрний університет**

Виробництво зерна є одним із основних напрямів розвитку сільського господарства, оскільки від його успішної реалізації залежить забезпечення продовольчої безпеки країни, створення сталої сировинної бази щодо виробництва кормів для тваринницької галузі та промислових товарів. Крім цього, виробництво зерна в потенційно можливих обсягах та належної якості дозволить Україні закріпити свої позиції серед держав-експортерів зерна на світовому ринку [1].

Державне регулювання ринку зерна – це сукупність правових, економічних та організаційних заходів, спрямованих на забезпечення конкурентоспроможного виробництва зерна для задоволення внутрішніх потреб держави та нарощування зернового експортного потенціалу. Держава визнає пріоритетність ринку зерна, сприяє його розвитку та стабільному функціонуванню. Відповідно до Закону України «Про зерно та ринок зерна в Україні» [4] основними засадами державної політики щодо регулювання ринку зерна можна виділити:

- надання пріоритетної бюджетної, кредитної та інвестиційної підтримки суб'єктам здійснення режиму заставних закупівель зерна та суб'єктам державної аграрної інтервенції;

- забезпечення внутрішніх потреб держави у продовольчому, насінневому, фуражному, технічному зерні та заходів щодо нарощування його експорту;

- встановлення розміру суми бюджетної позики, розрахованої виходячи з розміру встановленої мінімальної закупівельної ціни;

- гарантування сільськогосподарським товаровиробникам права вільного вибору використання зерна та ціни його реалізації;

- недопущення обмежень у пересуванні зерна та продуктів його переробки;

- контроль якості зерна та його зберігання;

- розвиток мережі обслуговуючих зерновий ринок кооперативних формувань;

- впровадження сучасних ресурсозберігаючих технологій у виробництві, зберіганні та переробці зерна;

- лізингове обслуговування ринку зерна [4].

Ефективність державного регулювання визначається тим, наскільки правильно розуміють і забезпечують взаємодію управлінської діяльності й об'єктивних закономірностей розвитку суспільного виробництва. Тільки за врахування всієї сукупності об'єктивних і суб'єктивних аспектів

взаємовідносин, що виникають у процесі управління зерновим ринком, можливо забезпечити досягнення необхідної ефективності організаційно-економічного механізму регулювання. Можна стверджувати, що управління підприємствами сфери ринку зерна, як і інших сфер економіки, – це механізм реалізації вимог економічних законів, що трансформує їх у господарську діяльність і запобігає стихійному прояву їх.

Інформаційні джерела :

1. Глобальна продовольча безпека / Білорус О.Г., Зубець М.В., Саблук П.Т., Власов В.І. Київ : ННЦ «ІАЕ», 2009. 486 с.
2. Калюжна О.В. Проблеми реалізації зерна у Миколаївській області. *Вісник аграрної науки Причорномор'я*. 2002. № 1. С. 70–76.
3. Кирилюк Є.М. Аграрний ринок в умовах трансформації економічних систем : монографія. Київ : КНЕУ, 2013. 571 с.
4. Про зерно та ринок зерна в Україні : Закон України від 04.07.2002 р. № 37-IV. Дата оновлення 19.07.2017. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/37-15> (дата звернення 10.02.2019).

СПІЛЬНА АГРАРНА ПОЛІТИКА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ

Негрєєва М.С., здобувач вищої освіти,

Миколаївський національний аграрний університет

Європейська модель сільського господарства заснована на трьох основних чинниках: фермерському господарстві сімейного типу, визнанні багатофункціональної ролі галузі й усебічному захисті системи ціноутворення на продовольство і доходів товаровиробників від ринкової і природної стихій. Статтею 33.2 Угоди про створення ЄС окреслено, що його аграрна політика і спеціальні методи її застосування повинні ураховувати[3]: